

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 29.9.2006
COM(2006) 558 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου για την κοινή
οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας**

{SEC(2006) 1218}

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου¹ προβλέπει ότι η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο έκθεση αξιολόγησης των αποτελεσμάτων εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2005. Η παρούσα έκθεση βασίζεται στον απολογισμό της εφαρμογής της κοινής οργάνωσης αγορών (εφεξής «ΚΟΑ»). Επιπλέον, οι υπηρεσίες της Επιτροπής έλαβαν απαντήσεις από 22 κράτη μέλη και τρία ενδιαφερόμενα μέρη, των οποίων η γνώμη είχε ζητηθεί μέσω αποστολής ερωτηματολογίων.

Σύμφωνα με το άρθρο 32 της συνθήκης, τα προϊόντα αλιείας υπάγονται στην κατηγορία των «γεωργικών προϊόντων» και, ως εκ τούτου, υπόκεινται στις γενικές αρχές της κοινής γεωργικής πολιτικής. Το Συμβούλιο των Υπουργών είχε θεσπίσει την πρώτη οργάνωση αγοράς στον τομέα των προϊόντων της αλιείας με την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2142/70².

Η ΚΟΑ ήταν το πρώτο συστατικό στοιχείο της κοινής αλιευτικής πολιτικής (εφεξής «ΚΑΛΠ»). Έκτοτε, έχει αναδειχθεί σε ένα από τα θεμελιώδη στοιχεία στα οποία βασίζεται η ΚΑΛΠ. Όπως και για τις γεωργικές οργανώσεις αγοράς, η νομική βάση της στηρίζεται στο άρθρο 37 της συνθήκης. Η ΚΟΑ δημιουργήθηκε για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 33 της συνθήκης στον τομέα της αλιείας, ιδίως όσον αφορά τη σταθεροποίηση των αγορών και την εξασφάλιση δίκαιου εισοδήματος των εργαζομένων στη γεωργία.

Η σημερινή ΚΟΑ που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 104/2000, έχει απομακρυνθεί από το απλό σύστημα παρέμβασης και δίδει, εφεξής, μεγαλύτερη σημασία στις δραστηριότητες αλιείας και εμπορίας οι οποίες στηρίζουν την αειφορία. Η διαχείριση της ΚΟΑ βασίζεται σε 23 εκτελεστικούς κανονισμούς (βλ. παράρτημα 1). Η πράξη προσχώρησης του 2003 έχει εισαγάγει τα είδη "σαρδελόρεγγα" και "κυνηγός" και έχει προσθέσει νέα εμπορεύσιμα μεγέθη για τη ρέγκα της Βαλτικής.

2. ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

Οι κοινοί κανόνες εμπορίας έχουν ουσιαστική σημασία για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και των μηχανισμών παρέμβασης. Τροποποιήθηκαν τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 790/2005 της Επιτροπής³, έτσι ώστε να συμπεριληφθεί και η σαρδελόρεγγα.

Οι κανόνες αυτοί έχουν επίσης συμβάλει στη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων. Το άρθρο 6(1) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2406/96 του Συμβουλίου⁴ αποκλείει από τη δυνατότητα χρηματικής αντιστάθμισης για απόσυρση τα προϊόντα κατηγορίας νωπότητας Β. Ένα έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής

¹ ΕΕ L 17, της 21.1.2000, σ. 22. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 2003.

² ΕΕ L 236, της 27.10.1970, σ. 5.

³ ΕΕ L 132, της 26.5.2005, σ. 15.

⁴ ΕΕ L 334, της 23.12.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 790/2005 της Επιτροπής (ΕΕ L 132, της 26.5.2005, σ. 15).

σχετικά με την εφαρμογή αυτού του άρθρου⁵ έχει επιβεβαιώσει ότι η βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων συνδεόταν κυρίως με τη μείωση των εκφορτώσεων προϊόντων κατηγορίας Β.

Οι κανόνες εφαρμόζονται για την πρώτη πώληση των αλιευτικών προϊόντων, η οποία υπόκειται σε ρυθμίσεις διαφορετικές από το ένα κράτος μέλος στο άλλο: υποχρεωτική πώληση με πλειστηριασμό (στις ιχθυόσκαλες) σε 8 κράτη μέλη, και απευθείας πωλήσεις στους αγοραστές σε 12 κράτη μέλη. Η πώληση με πλειστηριασμό είναι μη υποχρεωτική σε 2 κράτη μέλη ενώ ένα μικτό σύστημα που συνδυάζει την πώληση με πλειστηριασμό και τις απευθείας πωλήσεις ισχύει σε έξι κράτη μέλη. Παρόλο που η πώληση με πλειστηριασμό ενδέχεται να διευκολύνει τον έλεγχο και την ιχνηλασιμότητα των επιχειρήσεων, οι απευθείας πωλήσεις ενδέχεται να είναι καταλληλότερες για τα αλιεύματα που προορίζονται για μεταποίηση καθώς και για τα προϊόντα ιχθυοκαλλιέργειας.

Η ταξινόμηση σε κατηγορίες νωπότητας είναι σχετικά απλή, εύχρηστη και κατάλληλη για τις περισσότερες ομάδες ειδών. Ορισμένες ηλεκτρονικές πωλήσεις αλιευμάτων με πλειστηριασμό στην Ευρώπη εφαρμόζουν επίσης τη μέθοδο ποιοτικού δείκτη, ένα σύστημα ταξινόμησης επακριβέστερο για τα μεμονωμένα είδη. Η μέθοδος αυτή είναι ενδεδειγμένη για τις πωλήσεις με πλειστηριασμό στις οποίες προσφέρεται ένας περιορισμένος αριθμός ειδών. Εντούτοις, είναι πιο περίπλοκη και, κατά συνέπεια, πιο δύσκολο να εφαρμοστεί για την ταξινόμηση μεγάλων αριθμών προϊόντων.

Τα εμπορεύσιμα μεγέθη εκφράζονται συνήθως σε βάρος. Εκ παραλλήλου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου⁶ θεσπίζει ελάχιστα βιολογικά μεγέθη από την άποψη του μήκους. Παρόλο που τα εμπορεύσιμα μεγέθη δεν αποσκοπούν στην προστασία των αλιευτικών πόρων, δεν πρέπει να έρχονται σε σύγκρουση με τα μέτρα διατήρησης. Η εφαρμογή των εμπορεύσιμων και των βιολογικών μεγεθών δεν είναι πάντα εύκολη. Για ορισμένα είδη, ένα δεδομένο μήκος ενδέχεται να αντιστοιχεί σε διαφορετικά βάρη. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε εποχικές μεταβολές του βάρους. Για τα είδη που ταξινομούνται σύμφωνα και με τα εμπορεύσιμα και με τα βιολογικά μεγέθη, ενδέχεται να παρατηρείται συμμόρφωση με τη μία μόνο από αυτές τις κατηγορίες μεγεθών. Επιπλέον, τα εμπορικά και τα βιολογικά μεγέθη δεν εφαρμόζονται για τα ίδια είδη.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν 15 αποστολές επιθεώρησης στα κράτη μέλη το 2004 και το 2005, για να αξιολογήσουν τη συμμόρφωση με τους κανόνες εμπορίας. Η τήρηση των κανόνων εμπορίας διαφέρει σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Ο έλεγχος της τήρησής τους εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις ποσότητες των αλιευμάτων που εκφορτώνονται, δεδομένου ότι στην παράκτια αλιεία, με τις περιορισμένες ποσότητες, χρησιμοποιούνται παραδοσιακές πρακτικές για την ταξινόμηση των αλιευμάτων. Η εφαρμογή των κανόνων είναι βελτιωμένη στις περιπτώσεις που οι οργανώσεις παραγωγών (ΟΠ) συμμετέχουν στους ελέγχους οι οποίοι διενεργούνται σε συγκεκριμένα σημεία, όπως οι ιχθυόσκαλες. Λόγω της αύξησης του βαθμού πολυπλοκότητας των εφαρμοστέων

⁵ SEC(2001) 1764, της 7.11.2001.

⁶ ΕΕ L 125, της 27.4.1998, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1568/2005 του Συμβουλίου (ΕΕ L 252, της 28.9.2005, σ. 2)

μέτρων διατήρησης, ενδέχεται να χρειαστεί να επανεξεταστεί το ζήτημα της σχέσης μεταξύ των εμπορεύσιμων μεγεθών και των ελάχιστων βιολογικών μεγεθών.

Δεκαέξι κράτη μέλη δήλωσαν ότι έχουν διενεργήσει ελέγχους συμμόρφωσης με τους κανόνες εμπορίας. Τέσσερα νέα κράτη μέλη έχουν ήδη διενεργήσει ελέγχους στο έδαφός τους. Διαπιστώθηκαν παραβάσεις σε 9 κράτη μέλη.

Σχετικά με προϊόντα προέλευσης τρίτων χωρών, ορισμένα κράτη μέλη έχουν επισημάνει προβλήματα εφαρμογής των κανόνων κατά τη διενέργεια τελωνειακών ελέγχων. Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη εντόπισαν σημαντικές ποσότητες εισαγόμενων κατεψυγμένων αλιευμάτων που υπολείποντο του ελάχιστου εμπορεύσιμου μεγέθους. Ο λόγος είναι ότι οι κανόνες αυτοί δεν εφαρμόζονται για κατεψυγμένα προϊόντα.

Όσον αφορά τις κονσέρβες σαρδελών, στις 23 Οκτωβρίου 2002 το όργανο διευθέτησης διαφορών του ΠΟΕ εξέδωσε απόφαση υπέρ του Περού, στην υπόθεση *Περού κατά Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (WT/DS231). Η Κοινότητα όφειλε να τροποποιήσει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2136/89 του Συμβουλίου ⁷ για να συμμορφωθεί με τη συμφωνία του ΠΟΕ για τα τεχνικά εμπόδια στο εμπόριο και με τον κανόνα STAN94 του κώδικα τροφίμων (*Codex Alimentarius*). Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1181/2003 της Επιτροπής ⁸ εισήγαγε νέες εμπορικές περιγραφές για 20 είδη της κατηγορίας των σαρδελών και διατήρησε την ονομασία «σαρδέλες» για τα είδη *Sardina pilchardus*. Έκτοτε, λίγες μόνο περιπτώσεις σαρδελοεργών σε κονσέρβα, που είχαν διατεθεί στο εμπόριο με την ονομασία «σαρδέλες» και με λανθασμένη επισήμανση, έχουν εντοπιστεί σε ορισμένα κεντρικά και βόρεια κράτη μέλη.

3. Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2065/2001 της Επιτροπής ⁹ έχει βελτιώσει, κατά γενικό κανόνα, την πληροφόρηση των καταναλωτών σχετικά με τα αλιευτικά προϊόντα, παρόλο που υφίστανται διαφορές μεταξύ κρατών μελών. Σε ορισμένα κράτη μέλη, τα κυριότερα θέματα ενδιαφέροντος είναι η προέλευση των αλιευμάτων και η μέθοδος παραγωγής. Σε άλλα κράτη μέλη, οι καταναλωτές ενδιαφέρονται περισσότερο για άλλες πτυχές, όπως η ποιότητα, οι τιμές και για το κατά πόσον η αλιευτική πρακτική διέπεται από πνεύμα αειφορίας.

Ο αριθμός των ειδών που περιλαμβάνονται στους εθνικούς καταλόγους εμπορικών ονομασιών διαφέρει σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Μέχρι σήμερα, οι ονομασίες αυτές δεν είχαν αρνητικό αντίκτυπο για την κυκλοφορία των αλιευτικών προϊόντων στην Κοινότητα. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προετοιμάζουν επί του παρόντος μια βάση δεδομένων που θα συγκεντρώνει το σύνολο των εθνικών ονομασιών.

⁷ ΕΕ αριθ. L 212, της 22.7.89, σ. 79. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1181/2003 (ΕΕ L 165, 3.7.2003, σ. 17).

⁸ ΕΕ L 165, της 3.7.2003, σ. 17.

⁹ ΕΕ L 278, της 23.10.2001, σ. 6.

Εννέα κράτη μέλη έχουν τροποποιήσει τους καταλόγους τους. Ο αριθμός των τροποποιήσεων κυμαίνεται από 1 ως 12, ενώ ο αριθμός των ειδών που προστίθενται κυμαίνεται από μικρό αριθμό ειδών έως 164 είδη. Σχεδόν κανένα είδος δεν έχει διαγραφεί από τους καταλόγους. Οκτώ κράτη μέλη είχαν ορίσει προσωρινές ονομασίες, οι οποίες, ως επί το πλείστον, επιβεβαιώθηκαν ως οριστικές ονομασίες.

Το 2002 και το 2003, η εφαρμογή του κανονισμού από τα κράτη μέλη έδωσε έδαφος σε πολλά ερωτήματα σχετικά με την ακρίβεια της ερμηνείας του. Επιπλέον, δεν περιορίζονταν χρονικά οι μεταβατικές διατάξεις που προβλέπονται στον κανονισμό. Από το 2004, εντούτοις, η εφαρμογή του κανονισμού από τα κράτη μέλη δεν έχει δώσει λαβή σε καμία συγκεκριμένη καταγγελία.

Δεκατρία κράτη μέλη, στα οποία περιλαμβάνονται τέσσερα νέα κράτη μέλη, έχουν διενεργήσει ελέγχους σχετικά με την τήρηση της απαίτησης όσον αφορά την ιχνηλασιμότητα. Ως αποτέλεσμα, 8 κράτη μέλη διαπίστωσαν έναν ορισμένο αριθμό παραβάσεων. Οι ελλειπείς ή λανθασμένες ενδείξεις αφορούσαν, ως επί το πλείστον, την περιοχή στην οποία είχε πραγματοποιηθεί η αλιεία, ιδίως την ένδειξη της χώρας προέλευσης των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και τη μέθοδο παραγωγής, καθώς επίσης και την επιστημονική ονομασία για λόγους ιχνηλασιμότητας.

4. ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

4.1. Η αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών

Το 2005, ήταν αναγνωρισμένες 203 ΟΠ σε 16 κράτη μέλη¹⁰ (βλ. επίσης παράρτημα 2). Το 74% αυτών των ΟΠ βρίσκονταν στην Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Γερμανία και το ΗΒ. Αξίζει να σημειωθεί ότι 6 ΟΠ έχουν συσταθεί στα νέα κράτη μέλη. Πέντε ΟΠ περιλαμβάνουν μέλη από άλλα κράτη μέλη: στη Δανία (1), στην Ισπανία (2) και στις Κάτω Χώρες (2). Ορισμένες ΟΠ - στην Ισπανία (2), στη Γαλλία (1), στην Πορτογαλία, στη Σουηδία (1) και στο ΗΒ (2) – διέκοψαν τις δραστηριότητές τους, πράγμα που οφείλεται κυρίως σε μείωση των εκφορτώσεων, μείωση του αριθμού των μελών τους και σε έλλειψη εσόδων.

Το 86% των ΟΠ ανήκουν στον τομέα της αλιείας, ενώ 28 ΟΠ ασχολούνται με δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας σε 7 κράτη μέλη, το 86% των οποίων βρίσκονται στην Ισπανία, τη Γαλλία και την Ιταλία. Επιπλέον, 9 ενώσεις εθνικών ΟΠ έχουν την έδρα τους σε 3 κράτη μέλη (4 στη Γαλλία, 3 στη Γερμανία και 2 στην Ιταλία).

Η δραστηριότητα των ΟΠ έχει συμβάλει στην αειφορική χρησιμοποίηση των πόρων και στη βελτίωση των όρων εμπορίας. Η συμμετοχή των ΟΠ στην παρέμβαση και στη διαχείριση της αλιείας διαφέρει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Όσον αφορά τη συμμετοχή στις ΟΠ, πλέον του 50% των αλιέων είναι μέλη ΟΠ σε 10 κράτη μέλη. Σε τρία κράτη μέλη, το ποσοστό αυτής της συμμετοχής κυμαίνεται από το 12% ως το 23%. Όσον αφορά τους παραγωγούς προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, το ποσοστό είναι μεγαλύτερο του 75% σε 5 κράτη μέλη και μικρότερο του 10% σε δύο κράτη μέλη.

¹⁰ EE C 293, της 25.11.2005, σ. 15.

Οκτώ κράτη μέλη είχαν διενεργήσει επαληθεύσεις σχετικά με τους όρους αναγνώρισης. Ως αποτέλεσμα, δύο κράτη μέλη απέσυραν την αναγνώριση 12 ΟΠ. Τρία κράτη μέλη αναφέρουν επαληθεύσεις σχετικά με τις δραστηριότητες ΟΠ που περιλαμβάνουν μέλη από άλλα κράτη μέλη.

Το 2003, η Ολλανδική Αρχή Ανταγωνισμού (NMa) επεσήμανε ένα πρόβλημα ανταγωνισμού στον τομέα της γαρίδας της Βόρειας Θάλασσας και επέβαλε πρόστιμα σε 8 ολλανδούς χονδρεμπόρους και 8 ΟΠ από τις Κάτω Χώρες, τη Γερμανία και τη Δανία, για παράβαση της ολλανδικής και της ευρωπαϊκής νομοθεσίας ανταγωνισμού. Η NMa διαπίστωσε ότι τα προαναφερόμενα μέρη είχαν συνάψει μεταξύ τους απαγορευμένη συμφωνία. Η υπόθεση αυτή κατέδειξε τη σημασία που έχει η σχέση μεταξύ του ανταγωνισμού και των κοινών οργανώσεων των αγορών. Οι ΟΠ εξαιρούνται από τους κανόνες του ανταγωνισμού, εφόσον οι δραστηριότητές τους παραμένουν εντός των ορίων των καθηκόντων που τους ανατίθενται από την ΚΟΑ.

Για να δοθεί κίνητρο στη διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ ΟΠ, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1767/2004 της Επιτροπής¹¹ είχε εισαγάγει την αναγνώριση των ενώσεων ΟΠ από διάφορα κράτη μέλη. Οι ενώσεις έχουν τα ίδια καθήκοντα και υποχρεώσεις όπως και οι ΟΠ, εκτός από τα επιχειρησιακά προγράμματα και την επέκταση των κανόνων. Το 2005, αναγνωρίστηκε στη Γερμανία μια ένωση ΟΠ που περιλάμβανε δύο ολλανδικές και έξι γερμανικές ΟΠ.

Δυνάμει του χρηματοδοτικού μέσου προσανατολισμού της αλιείας (βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου¹², τον επονομαζόμενο κανονισμό ΧΜΠΑ), διατίθενται ενισχύσεις για τη δημιουργία ΟΠ. Η συνέχιση της χορήγησης αυτών των ενισχύσεων για την περίοδο 2007-2013 από το Ευρωπαϊκό Αλιευτικό Ταμείο (ΕΑΤ) αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο συζητήσεων.

4.2. Η επέκταση των κανόνων

Τέσσερα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει την επέκταση των κανόνων των ΟΠ σε παραγωγούς οι οποίοι δεν είναι μέλη ΟΠ. Δύο αιτήσεις έχουν γίνει αποδεκτές στο Βέλγιο, 2 στην Ισπανία, 7 στη Γαλλία και 1 στην Ιταλία. Οι επεκτάσεις αυτές αφορούσαν 12 είδη στο Βέλγιο, 3 στην Ισπανία, 3 στη Γαλλία και 1 στην Ιταλία. Το ποσοστό των ενδιαφερομένων παραγωγών που δεν ήταν μέλη ΟΠ κυμαινόταν ανάμεσα σε λιγότερο από το 10% στο Βέλγιο και το 53% στη Γαλλία. Η χρονική διάρκεια κυμαινόταν από 3 ως 12 μήνες. Καμία επέκταση δεν χορηγήθηκε για προϊόντα υδατοκαλλιέργειας.

Τα μέτρα που επεκτάθηκαν με τη μεγαλύτερη συχνότητα ήταν ο περιορισμός των αλιευμάτων, καθώς επίσης και η απαγόρευση των εκφορτώσεων και των πρώτων πωλήσεων. Η τήρηση ορισμένων τιμών απόσυρσης εφαρμόστηκε επίσης στο Βέλγιο και στην Ιταλία. Μόνο στο Βέλγιο επεβλήθησαν τέλη συνδεδεμένα με την επέκταση των κανόνων στους παραγωγούς που δεν ήταν μέλη ΟΠ. Αντιθέτως, παρά την επέκταση των κανόνων απόσυρσης, κανένα κράτος μέλος δεν χορήγησε αποζημίωση σε μη μέλη ΟΠ για προϊόντα τα οποία δεν μπόρεσαν να τεθούν σε εμπορία.

¹¹ ΕΕ L 315, της 14.10.2004, σ. 28.

¹² ΕΕ L 337, της 30.12.1999, σ. 10. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 485/2005 του Συμβουλίου (ΕΕ L 81, της 30.03.2005, σ. 1)

4.3. Τα επιχειρησιακά προγράμματα

Τα επιχειρησιακά προγράμματα έχουν συμβάλει στη βελτίωση της οργάνωσης των δραστηριοτήτων των ΟΠ και της οικονομικής τους αποδοτικότητας. Εντούτοις, ορισμένοι παράγοντες που διαφεύγουν του ελέγχου των ΟΠ, όπως οι κλιματικές και οι βιολογικές διακυμάνσεις, ή τα μέτρα διατήρησης, μπορεί να επηρεάζουν τις ικανότητες παραγωγής και εμπορίας τους.

Σύμφωνα με ορισμένες ενδείξεις, οι ΟΠ συνάντησαν δυσκολίες στην προσπάθειά τους να προβλέψουν τις δραστηριότητες παραγωγής και εμπορίας τους. Αυτό οφείλεται στον απρόβλεπτο χαρακτήρα των αλιευτικών δραστηριοτήτων και στα συναφή προβλήματα που παρουσιάζονται στην προσπάθεια προσαρμογής της προσφοράς τους προς τη ζήτηση της αγοράς. Το πρώτο έτος εφαρμογής των προγραμμάτων, ορισμένες ΟΠ προσέκρουσαν σε προβλήματα σχετικά με τις διαδικαστικές προθεσμίες και τους στόχους. Ορισμένα κράτη μέλη αντιμετώπισαν επίσης προβλήματα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των προγραμμάτων και να ρυθμίσουν τις λεπτομέρειες σχετικά με τις πληρωμές.

Δέκα κράτη μέλη διενήργησαν επαληθεύσεις σχετικά με τα επιχειρησιακά προγράμματα. Σε 6 και 2, αντιστοίχως, κράτη μέλη διαπιστώθηκαν παραλείψεις κατάρτισης και εφαρμογής προγραμμάτων.

Τα επιχειρησιακά προγράμματα παρέχουν στις ΟΠ μέσα πρόβλεψης και, κατά συνέπεια, αυξημένες ευθύνες κατά τη διαχείριση των δραστηριοτήτων αλιείας και εμπορίας. Επιτρέπουν επίσης στις εθνικές αρχές να παρακολουθούν τις αλιευτικές δραστηριότητες των ΟΠ καθόλη τη διάρκεια του έτους. Οι διαθέσιμες πληροφορίες δείχνουν ότι τα επιχειρησιακά προγράμματα λειτούργησαν κατά τρόπο ικανοποιητικό. Πολύ σπανίως, οι ΟΠ αναθεώρησαν τα προγράμματα, παρόλο που η συγκυρία ήταν δυσμενής και αυξήθηκαν οι αποσύρσεις ορισμένων προϊόντων κατά την περίοδο 2001-2004. Για να μπορούν να διαδραματίζουν ρόλο αποτελεσματικότερο στις αγορές, τα προγράμματα θα πρέπει να επικεντρώνονται περισσότερο σε μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της κατανομής της προσφοράς προϊόντων καθόλη τη διάρκεια του αλιευτικού έτους, καθώς επίσης και στη δημιουργία διασυνδέσεων μεταξύ των παραγωγών και των κατάντη σταδίων του κυκλώματος εμπορίας.

Το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΑ) χορηγεί ενισχύσεις που προορίζονται για την κατάρτιση των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Στο παράρτημα 3 παρατίθεται η εξέλιξη των δαπανών αυτών. Η ενίσχυση περιορίζεται σε πέντε έτη έτσι ώστε να επιτρέπει στις ΟΠ να πληρούν βαθμιαία τις υποχρεώσεις τους. Ένα μόνο κράτος μέλος χρησιμοποίησε τις επιπρόσθετες ενισχύσεις που προβλέπονται στον κανονισμό του ΧΜΠΑ.

4.4. Τα σχέδια βελτίωσης της ποιότητας

Μόνο 3 κράτη μέλη χορήγησαν συγκεκριμένη αναγνώριση στις ΟΠ οι οποίες είχαν υποβάλει σχέδια βελτίωσης της ποιότητας: Δύο ΟΠ στην Ισπανία (τομέας της υδατοκαλλιέργειας), 1 στη Γαλλία και 1 στην Ιταλία (αμφότερες στον τομέα της αλιείας). Υπήρξε μία περίπτωση κατά την οποία ένα κράτος μέλος απέσυρε την αναγνώριση επειδή η εν λόγω ΟΠ είχε διακόψει τις δραστηριότητές της.

Ο κανονισμός ΧΜΠΑ προβλέπει χρηματοδοτική στήριξη για την προετοιμασία αυτών των σχεδίων. Η εξακολούθηση της παροχής αυτής της ενίσχυσης στο πλαίσιο του ΧΜΠΑ για την περίοδο 2007-2013 αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο συζητήσεων.

5. ΟΙ ΔΙΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Το 2005, μόνο 4 διεπαγγελματικές οργανώσεις ήταν αναγνωρισμένες σε τρία κράτη μέλη: 2 στην Ισπανία (τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας), 1 στη Γαλλία (υδατοκαλλιέργεια) και 1 στην Ιταλία (αλιεία και υδατοκαλλιέργεια). Αυτός ο μικρός αριθμός εξηγείται ενδεχομένως από την έλλειψη συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων υποτομέων της αλυσίδας αξιοποίησης της παραγωγής. Η επέκταση των κανόνων σε μη μέλη δεν έχει ακόμα εφαρμοστεί.

6. ΤΙΜΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

6.1. Τιμές

Σκοπός των **τιμών προσανατολισμού** είναι να αντικατοπτρίζουν την κατάσταση της αγοράς για τα οικεία είδη. Για να μπορούν να διαδραματίζουν σταθεροποιητικό ρόλο στις αγορές, θα πρέπει να ακολουθούν σε γενικές γραμμές τις τάσεις της αγοράς, παραμένοντας όμως κάτω από τις τιμές της αγοράς, διατηρώντας το απαραίτητο περιθώριο ασφάλειας έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διακυμάνσεις των τιμών. Στο παράρτημα 4 φαίνεται η εξέλιξη των τιμών της αγοράς και των τιμών προσανατολισμού κατά τη διάρκεια της περιόδου 2001-2004. Σε ορισμένα κράτη μέλη, εντούτοις, υφίστανται σημαντικές διαφορές μεταξύ των τιμών προσανατολισμού και των τιμών αγοράς για έναν μικρό αριθμό ειδών. Οι τιμές προσανατολισμού συμβάλλουν στην πρόληψη υπερβολικών διακυμάνσεων των τιμών από τη μια αλιευτική περίοδο στην επόμενη.

Στην αγορά των λευκόψαρων, σημειώθηκαν σημαντικές πτώσεις τιμών το 2002 και το 2003. Αυτή η κατάσταση είναι ανεξήγητη, δεδομένης της σταθερής μείωσης των κοινοτικών αλιευμάτων αυτών των ειδών και της εφαρμογής σχεδίων ανάκαμψης. Μια πιθανή εξήγηση είναι ότι οι κοινοτικές εκφορτώσεις δεν είναι ικανές να εφοδιάζουν σε τακτική βάση τη μεταποιητική βιομηχανία με τις απαιτούμενες ποσότητες και μεγέθη.

Οι τιμές για πολλά σημαντικά από εμπορική άποψη είδη δεν ακολούθησαν τις τάσεις του κόστους παραγωγής κατά τη διάρκεια των πρόσφατων ετών. Για έναν ορισμένο αριθμό ειδών λευκόψαρων, π.χ., ο μέσος όρος των τιμών πρώτης πώλησης παρέμεινε στάσιμος ή και μειώθηκε μεταξύ του 2000 και του πρώτου εξαμήνου του 2005 (βλ. παράρτημα 5).

Το συνεχώς αυξανόμενο μερίδιο των εισαγωγών στην ευρωπαϊκή αγορά αλιείας και η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας θεωρούνται συχνά υπαίτιες για τη σταθερότητα ή τη μείωση των τιμών των αλιευμάτων. Εντούτοις, δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για αυτό. Αυτό που συμβαίνει, είναι ότι η συμβολή τους στη μείωση των εισοδημάτων των αλιέων είναι πιθανώς λιγότερο αποφασιστική σε σύγκριση με άλλους παράγοντες, όπως η συγκέντρωση των πωλήσεων σε μεγάλες αλυσίδες

διανομής καθώς επίσης και η ένταση του ανταγωνισμού μεταξύ των ψαριών και άλλων τροφίμων, γεγονός που ασκεί σημαντική πίεση στους χονδρεμπόρους για να μειώσουν τις τιμές και τα περιθώρια κέρδους τους. Η τάση αυτή έχει αντίκτυπο σε ολόκληρη την αλυσίδα της αγοράς, πλήττει όμως σκληρότερα τους πρωτογενείς παραγωγούς.

6.2. Η παρέμβαση

Η ΚΟΑ έχει μειώσει σε μεγάλο βαθμό το συνολικό επίπεδο παρέμβασης. Κατά συνέπεια, οι ετήσιες δαπάνες για την περίοδο 2001-2004 κυμάνθηκαν μεταξύ των 9 εκατ. ευρώ και των 12 εκατ. ευρώ. Οι αριθμοί αυτοί είναι σημαντικά μικρότεροι από τα 33 εκατ. ECU στα οποία έφθαναν οι δαπάνες τη δεκαετία του 1990 (βλ. παράρτημα 6). Στα παραρτήματα 7, 8, 9, 10 και 11, φαίνονται οι δαπάνες των διαφόρων μηχανισμών παρέμβασης. Οι δαπάνες των μηχανισμών παρέμβασης και των επιχειρησιακών προγραμμάτων είναι εγγυημένες από το ΕΓΤΠΕ. Όσον αφορά το νέο χρηματοδοτικό πλαίσιο για την περίοδο 2007-2013, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ), το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου¹³, θα συνεχίσει να χρηματοδοτεί τις δαπάνες που συνδέονται με τις αλιευτικές αγορές.

Το σύστημα ηλεκτρονικής κοινοποίησης δεδομένων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 80/2001 της Επιτροπής¹⁴ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2306/2002 της Επιτροπής¹⁵, λειτουργεί πλήρως από το 2003. Στην αρχή, ορισμένα κράτη μέλη αντιμετώπισαν προβλήματα με τη λειτουργία του συστήματος, ωστόσο όμως οι κοινοποιήσεις τους βελτιώθηκαν κατά γενικό κανόνα κατά τη διάρκεια των επομένων ετών.

Μόνο ένα κράτος μέλος έχει διαπιστώσει ανωμαλίες των μηχανισμών παρέμβασης, ιδίως σχετικά με αποσύρσεις. Η Επιτροπή διενήργησε ελέγχους των δαπανών παρέμβασης σε τρία κράτη μέλη το 2003, το 2004 και το 2005. Η διαχείριση και ο έλεγχος της παρέμβασης στην Ιρλανδία παρουσίασαν ελλείψεις κατά την περίοδο 2002-2003. Οι κυριότερες από τις ελλείψεις αυτές συνδέονται με την ανεπάρκεια της παρακολούθησης των ΟΠ, σκοπός της οποίας ήταν να διασφαλίζεται ότι οι ΟΠ λαμβάνουν όλα τα μέτρα για την αποφυγή της παρέμβασης, καθώς επίσης και με την ανεπάρκεια του ελέγχου σχετικά με τον προορισμό των αλιευμάτων που αποσύρονταν από την αγορά. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι αλιευτικές δραστηριότητες χρησίμευαν μόνο για την απόκτηση δικαιωμάτων παρέμβασης.

6.2.1. Οι αποσύρσεις

Η ΚΟΑ έχει μειώσει τις αποζημιώσεις που συνδέονται με την απόσυρση αλιευμάτων από την αγορά. Οι αποσύρσεις έχουν ως αντικείμενο την περιστασιακή πλεονασματική παραγωγή την οποία η αγορά δεν μπορεί να απορροφήσει. Κατά τη διάρκεια της περιόδου 2001-2004, οι ποσότητες που αποσύρθηκαν, αντιπροσώπευαν λιγότερο από το 2% της παραγωγής των πελαγικών ειδών και γύρω στο 1% της παραγωγής λευκόψαρων (βλ. Παράρτημα 12).

¹³ EE L 209, της 11.8.2005, σ. 1.

¹⁴ EE L 13, της 17.1.2001, σ. 3. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την Πράξη προσχώρησης του 2003.

¹⁵ EE L 348, της 21.12.2002, σ. 94.

Εντούτοις, οι αποσύρσεις ειδών λευκόψαρων αυξήθηκαν σημαντικά το 2002 και το 2003, παρόλο που η κοινοτική παραγωγή ήταν μειωμένη. Μπορεί να είναι συζητήσιμη η απόσυρση ειδών τα οποία υπόκεινται σε μέτρα διατήρησης στην περίπτωση που η γενικότερη κατάσταση χαρακτηρίζεται από μείωση των αποθεμάτων, ιδίως δε αν τα αλιεύματα που αποσύρονται από την αγορά προορίζονται να καταστραφούν.

Σε 7 κράτη μέλη, διενεργήθηκαν έλεγχοι σχετικά με τις αιτήσεις πληρωμών. Σε 3 κράτη μέλη, οι πληροφορίες που είχαν κοινοποιηθεί, δεν αντιστοιχούσαν πάντα με τις ποσότητες οι οποίες είχαν πράγματι αποσυρθεί.

6.2.2. *Μεταφορές*

Η ΚΟΑ έχει ουσιαστικά αυξήσει την ενίσχυση για μεταποίηση και αποθεματοποίηση προϊόντων, με σκοπό την επανεισαγωγή τους στην αγορά. Οι μεταφορές συμβάλλουν στη μείωση της καταστροφής των αλιευμάτων και στη βελτίωση της απόδοσης των προϊόντων.

Οι διαδικασίες για τη χορήγηση της ενίσχυσης αυτής είναι πολύπλοκότερες από τις διαδικασίες που αφορούν την ενίσχυση. Η χορήγηση προκαταβολής συνδέεται με την ενίσχυση, αλλά δεν εξαρτάται από την αξία του αποθεματοποιημένου προϊόντος. Κάτω από ορισμένες περιστάσεις, η δυνατότητα οριστικής απόσυρσης αλιευμάτων από την αγορά θα μπορούσε να είναι για τις ΟΠ ελκυστικότερη από τη μεταποίηση και την αποθεματοποίηση των προϊόντων.

Πέντε κράτη μέλη έχουν διενεργήσει ελέγχους σχετικά με την επιλεξιμότητα των προϊόντων. Σε 2 κράτη μέλη διαπιστώθηκαν περιπτώσεις μη συμμόρφωσης.

6.2.3. *Ανεξάρτητες αποσύρσεις και μεταφορές*

Οι ανεξάρτητες παρεμβάσεις αποσκοπούν στην εξασφάλιση μεγαλύτερης σταθερότητας για τις περιφερειακές αγορές. Ο μηχανισμός αυτός παρέχει στις ΟΠ περισσότερη αυτονομία, δεδομένου ότι αυτές είναι επιφορτισμένες με τον καθορισμό των τιμών παρέμβασης. Η διεύρυνση της ΕΕ το 2004 πρόσθεσε τα είδη της σαρδελορέγγας και του κυνηγού στον κατάλογο των επιλέξιμων προϊόντων.

Σε 6 κράτη μέλη διενεργήθηκαν έλεγχοι σχετικά με τις αιτήσεις πληρωμών. Σε 2 κράτη μέλη, οι πληροφορίες που είχαν διαβιβαστεί δεν αντιστοιχούσαν πάντα με τις ποσότητες οι οποίες είχαν πραγματικά αποσυρθεί.

6.2.4. *Ιδιωτική αποθεματοποίηση*

Η ιδιωτική αποθεματοποίηση εφαρμόζεται σε ορισμένα προϊόντα που καταψύχονται πάνω στα αλιευτικά σκάφη. Μόνο ένα κράτος μέλος χρησιμοποίησε το πρόγραμμα ιδιωτικής αποθεματοποίησης το 2002 και το 2004. Το κράτος μέλος αυτό διενήργησε ελέγχους για να εξασφαλιστεί η επιλεξιμότητα των προϊόντων και εντόπισε ορισμένα προϊόντα τα οποία δεν πληρούσαν τους απαιτούμενους όρους.

6.3. **Τόνος που προορίζεται για μεταποίηση**

Η αντισταθμιστική αποζημίωση που χορηγείται στους παραγωγούς τόνου που προορίζεται για τις βιομηχανίες κονσερβοποίησης αποτελεί τον μοναδικό μηχανισμό

παρέμβασης ο οποίος βασίζεται σε άμεση ενίσχυση στους παραγωγούς. Είχε εισαχθεί ως αντιστάθμιση προς τον αλιευτικό τομέα για τις απώλειες που μπορεί να υφίσταται λόγω της αυτόνομης εξάλειψης της δασμολογικής προστασίας για προϊόντα τα οποία εισάγονται για τη μεταποιητική βιομηχανία. Η ΚΟΑ έχει μειώσει το επίπεδο στο οποίο ενεργοποιείται αυτός ο μηχανισμός. Κατά συνέπεια, οι σχετικές δαπάνες έχουν μειωθεί ουσιαστικά (βλ. Παράρτημα 11). Η ανάπτυξη της μεταποίησης αλιευμάτων σε τροπικές περιοχές αλιείας ενδέχεται να έχει συμβάλει στη μείωση της χρησιμοποίησης αυτής της αποζημίωσης. Ο μηχανισμός αυτός εγκαινιάστηκε το 2001 (βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2496/2001 της Επιτροπής¹⁶), και προσαρμόστηκε το 2003 (βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 110/2005 της Επιτροπής¹⁷) και το 2004 (βλ. κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1342/2005¹⁸ και αριθ. 1343/2005¹⁹ της Επιτροπής). 3 κράτη μέλη έχουν χρησιμοποιήσει μέχρι σήμερα αυτή την αποζημίωση. Ένα κράτος μέλος διενήργησε ελέγχους σχετικά με την επιλεξιμότητα των προϊόντων και διαπίστωσε ότι ορισμένα προϊόντα δεν πληρούσαν τους απαιτούμενους όρους.

Σκοπός της κοινοτικής τιμής παραγωγής είναι να αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα της αγοράς και να προλαμβάνει τις υπερβολικές διακυμάνσεις τιμών. Παρόλα αυτά, η αγορά του τόνου χαρακτηρίζεται από σημαντικές διακυμάνσεις τιμών κατά τη διάρκεια περιόδων τεσσάρων ή πέντε ετών.

Στις 28 Ιανουαρίου 2004, το Πρωτοδικείο εξέδωσε απόφαση για τις υποθέσεις T-142/01 και T-283/01. Οι υποθέσεις αυτές αφορούσαν μεταβολές της ιδιότητας του μέλους ΟΠ και τις επιπτώσεις τους για τον υπολογισμό της αποζημίωσης. Το Πρωτοδικείο επιβεβαίωσε ότι, δεδομένου ότι η αποζημίωση αποσκοπεί στην προστασία των εισοδημάτων των κοινοτικών παραγωγών, οι τελικοί δικαιούχοι είναι οι παραγωγοί και όχι αυτές καθεαυτές ΟΠ.

7. ΟΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

7.1. Μέτρα εμπορικής πολιτικής

Με τον κανονισμό αριθ. 104/2000, εισήχθησαν δασμολογικές αναστολές για ορισμένα προϊόντα που προορίζονταν για μεταποίηση. Για την περίοδο 2001-2003, άνοιξαν πολυετείς αυτόνομες δασμολογικές ποσοστώσεις (βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2803/2000 του Συμβουλίου²⁰ και κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1771/2003 του Συμβουλίου²¹) καθώς επίσης και για την περίοδο 2004-2006 (βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 379/2004 του Συμβουλίου²²). Στο παράρτημα 13 φαίνεται η εξέλιξη των προϊόντων και των ποσοτήτων των ποσοστώσεων που ήταν εφαρμοστέες από το 2001 ως το 2006. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2801/2000 του Συμβουλίου²³ θέσπισε

¹⁶ EE L 337, της 20.12.2001, σ. 25.

¹⁷ EE L 21, της 25.1.2005, σ. 5.

¹⁸ EE L 212, της 17.8.2005, σ. 5.

¹⁹ EE L 212, της 17.8.2005, σ. 8.

²⁰ EE L 331, της 27.12.2000, σ. 61.

²¹ EE L 258, της 10.10.2003, σ. 1.

²² EE L 64, της 2.3.2004, σ. 7.

²³ EE L 331, της 27.12.2000, σ. 1.

προσωρινές αναστολές για ορισμένα προϊόντα τα οποία δεν είναι διαθέσιμα στην Κοινότητα.

Ο κλάδος ζητεί την πλήρη αποδέσμευση των αλιευτικών προϊόντων προκειμένου να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητά τους και να καταστεί εφικτός ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός των δραστηριοτήτων της. Τα προϊόντα που καλύπτονται από τις επί του παρόντος ισχύουσες αναστολές φαίνεται ότι είναι ανεπαρκή για την ικανοποίηση των αναγκών εφοδιασμού της μεταποιητικής βιομηχανίας. Επιπλέον, οι ποσοτώσεις για ορισμένα προϊόντα εξαντλούνται στην αρχή του έτους. Έχει αποδειχθεί ότι είναι πολύπλοκες και χρονοβόρες οι διαδικασίες τροποποίησης των ποσοτώσεων σε περίπτωση ανεπάρκειας της προσφοράς. Παρόλα αυτά, λόγω των επί του παρόντος διεξαγόμενων διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ σχετικά με την πρόσβαση στις αγορές, δεν είναι προς το παρόν σκόπιμη η τροποποίηση της δομής των κοινοτικών δασμών. Μετά το πέρας αυτών των διαπραγματεύσεων, οι ποσοτώσεις θα επιβληθούν κατά πάσα πιθανότητα ως η καλύτερη δυνατή λύση για τη βελτίωση των όρων εφοδιασμού της βιομηχανίας.

7.2. Τιμές αναφοράς και μέτρα διασφάλισης

Σκοπός των τιμών αναφοράς είναι η παροχή προστασίας από εισαγωγές σε αφύσικα χαμηλές τιμές. Χρησιμεύουν και ως δείκτες της εξέλιξης των τιμών εισαγωγής και ως σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης.

Τα μέτρα διασφάλισης εφαρμόζονται σε περιπτώσεις σοβαρής διαταραχής της αγοράς που προξενείται από εισαγωγές ή εξαγωγές. Μετά από την ολοκλήρωση του Κύκλου της Ουρουγουάης, τα μέτρα διασφάλισης διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3285/94 του Συμβουλίου²⁴. Σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό, τα μέτρα διασφάλισης επιβλήθηκαν στις εισαγωγές σολομού ιχθυοτροφείου με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 206/2005 της Επιτροπής²⁵, ο οποίος καταργήθηκε μεταγενέστερα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 627/2005 της Επιτροπής²⁶.

8. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Η πολιτική που αποσκοπεί στη μείωση των επιπέδων παρέμβασης έχει αποδειχθεί ότι είναι αποτελεσματική. Οι δαπάνες που αφορούν τις αποσύρσεις έχουν μειωθεί, σύμφωνα με τους στόχους του κανονισμού αριθ. 104/2000.
2. Παρατηρείται σε σταθερή βάση στροφή από τη δαπανηρή πρακτική της απόσυρσης προς την πρακτική της μεταφοράς. Η προσφυγή στην παρέμβαση διαφέρει παρά πολύ μεταξύ των κρατών μελών.
3. Η λειτουργία της ΚΟΑ έχει επιβεβαιώσει τη σημασία του ρόλου των ΟΠ. Η εισαγωγή επιχειρησιακών προγραμμάτων ως μέσο για την εξισορρόπηση της προσφοράς και της ζήτησης αντιμετωπίστηκε θετικά τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από τις ΟΠ.

²⁴ ΕΕ L 349, της 31.12.1994, σ. 53. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ L 374, 22.12.2004, σ. 1).

²⁵ ΕΕ L 33, της 5.2.2005, σ. 8.

²⁶ ΕΕ L 104, της 23.4.2005, σ. 4.

4. Η εισαγωγή των διεπαγγελματικών οργανώσεων δεν ήταν επιτυχής. Αυτό ενδέχεται να οφείλεται στην ανεπάρκεια της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων παραγόντων του κυκλώματος εμπορίας.
5. Οι τιμές της αγοράς δεν ακολούθησαν την εξέλιξη του παραγωγικού κόστους, παρά τη λήψη μέτρων διατήρησης και σχεδίων ανάκαμψης για έναν ορισμένο αριθμό ειδών. Αυτό καθιστά ακόμα πιο περίπλοκη την ταυτόχρονη επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 33 της συνθήκης.
6. Η κοινοτική αγορά εξαρτάται όλο και περισσότερο από τις εισαγωγές που προέρχονται από τρίτες χώρες για να ικανοποιεί τις ανάγκες των καταναλωτών και της μεταποιητικής βιομηχανίας.